

We are a foundation for the wellbeing of **CHILDREN** in Uganda.

Aan al onze sponsors – vrienden en belangstellenden

Rotterdam – 2020-09-30

Stichting Bulamu 10 jaar Oktober-2010 – Oktober-2020

Lieve, leuke, vrienden van Stichting Bulamu.

Het tiende jaar is om. Tien jaar al weer. In oktober 2010 reisden we af naar het midden van het land, naar een relatief goedkope notaris, om Stichting Bulamu officieel te laten registreren. Als de dag van gisteren en toch alweer zo lang geleden. We kijken terug op een mooi decennium. Een rollercoaster van emoties, ervaring, hoogtepunten en soms ook tegenvallers, leerschool en groei. Met name groei, zowel geestelijk als fysiek want als we nu de “kinderen van toen” confronteren met de eerste foto’s dan herkennen ze zichzelf al bijna niet meer terug.

Nog steeds komen er projecten bij en onze focus blijft toch altijd bij de bestaande projecten. In het kader van beter één project goed afhandelen dan honderden een klein beetje blikken we de komende tijd terug op de lange termijn steun die we hebben kunnen bereiken en nog steeds bestaan. Niet alleen door onze inspanningen, maar zeker door u, donateur, sponsor en geestelijke achterban. Daarvoor alvast bedankt en nu, een kijkje in de keuken van Beth Elisha.

We are a foundation for the wellbeing of **CHILDREN** in Uganda.

Beth Elisha

In december 2011 werden we geraakt. Al lopend vanaf de top van de heuvel waarop Bulamu Children's Village gebouwd is, passeer ik de drie huisjes waar zich een tiental kinderen omheen beweegt. Het is niet de eerste keer dat we hen zien, iedere dag passeren we deze plek en iedere dag zwaaien de kinderen vol enthousiasme.

Het door kinderen begroeten van blanken ging, zeker in die tijd, altijd gepaard met een hard geroepen "Bye Muzungu {dag blanke}", maar dit keer niet. Als een magneet worden we aangetrokken tot een praatje met de vrouw, die we al vaak zagen staan, met een kromgebogen rug over een pan met bruine bonen. Auntie Beatrice, voormalig lerares en "care-taker" van het meidenhuis op het kinderdorp.

We stappen uit, begroeten de kinderen en hebben ons eerste contact met Auntie, die ons uitnodigt in haar huis. Een huis, kleiner dan een gemiddelde Nederlandse schuur. Een huis, als onderdeel van 3 geschakelde huisjes van 4 bij 4 meter elk. Een huisje waarin we op de betonnen vloer een gekanteld matras vinden en een verhaal dat hier in totaal 11 kinderen wonen. Daar worden we wel even stil van.

We are a foundation for the wellbeing of **CHILDREN** in Uganda.

United nations sustainable development goals

Het heeft ons veel gedaan, deze directe confrontatie met armoede en we praten er lang over na. Hier komen we een combinatie tegen die op veel vlakken past in de duurzame ontwikkeling doelen van de Verenigde Naties. 11 Kinderen, variërend in leeftijd van 4 tot 9 jaar, nooit naar school geweest, lompen als kleding, amper een dak boven het hoofd, weinig voeding, geen water en geen medicatie, maar wij hebben geen

fondsen en wel groot geloof. We gaan samen nog een keer langs, horen het verhaal aan en kunnen slechts één belofte doen; we komen terug en zullen in ieder geval wat kleding mee nemen – en we geloven er in dat meer mogelijk is.

Nederland helpt

Terug in Nederland blijft het verhaal hangen. We delen wat we aangetroffen hebben en het verhaal krijgt vat op meer mensen. Een aantal sponsors dienen zich aan en als we begin 2012 terug gaan naar Oeganda kunnen we een aantal zaken in gang zetten.

We noemen het huis en het project Beth Elisha, het huis dat door God onderhouden wordt en kunnen ons eerste officiële project starten.

Als eerste delen we twee koffers vol kleding uit, we genieten van de vreugde en zeker als we ook een toezegging doen om te verhuizen naar een huisje met 2 kamers, de aanschaf van bedden, een maandelijkse toelage en het zoeken van een school voor de kinderen.

We are a foundation for the wellbeing of **CHILDREN** in Uganda.

Super om dit te kunnen doen en in alle vreugde legt de kleinste telg, Ssanyu, haar hand op mijn arm en voel ik dat deze er bijna doorheen brandt. Een lichaamstemperatuur die zeker

richting de veertig graden stijgt en een bezoek aan de dichtstbijzijnde kliniek noodzakelijk maakt. Beatrice en 4 kinderen in de auto en nog geen half uur later krijgen we de vraag of we de verantwoordelijkheid willen nemen voor een bloedtest en komen we in één van de eerste dilemma's van gedeelde of overgenomen verantwoordelijkheid. Gelukkig is Beatrice er ook bij en kan zij dit oplossen en om een lang verhaal

iets korter te maken, krijgen we een uur later te maken met ons eerste HIV patiëntje.

10 jaar Beth Elisha

We zijn nu jaren verder, 10 jaar geleden moesten de kinderen voor het eerst naar school, inmiddels is Becky, de oudste van de 9 kinderen die zijn meeverhuisd, in haar laatste jaar middelbare school en zijn nog slechts 2 kinderen op de lagere school. De HIV van Ssanyu is goed onder controle en de afgelopen jaren zijn haar bloedwaardes sterk verbeterd. We hebben vier verhuizingen gerealiseerd, met als huidig resultaat 4 kamers waarvan Alex, de enige jongen, ook gescheiden slaapt van de meiden, als ze thuis zijn van boarding school. Er is veel te vertellen en we hebben veel meegemaakt, maar het is beter om Beatrice te laten vertellen. We hebben haar gevraagd om een brief te sturen naar jullie, een brief over de huidige Covid omstandigheden en een brief over de niet aflatende steun. Hieronder heb ik een vrije vertaling opgenomen en als bijlage de brief van Auntie. Met dank!

We are a foundation for the wellbeing of **CHILDREN** in Uganda.

Het huis “Beth Elisha” 25-09-2020

Ons verhaal over de tien jaren met “Dady René”

Ze vonden ons onder slechte omstandigheden. Ik was zelfs niet in staat om de UPE school (overheidsschool gesteund door Unesco) voor de kinderen te betalen. We hadden zelfs moeite om aan voedsel, kleding en onderdak te komen. We woonden in Kakerenge, in een huis met 1 kamer en 1 matras voor 11 kinderen.

Op een slapeloze nacht, stond ik op en begon te bidden. Becky, één van mijn dochters, hoorde me huilend bidden. Ze vroeg me waarom ik aan het huilen was, waarna ze zich realiseerde dat ik in onophoudelijk gebed was geraakt. Becky deed met mij mee. 's Ochtends vroeg ik haar om mijn bijbel en terwijl ik daarmee op de kleine compound die we huurden in slaap was gevallen, kwam één van de kinderen met wakker maken met de mededeling dat er gasten waren. Ik ging met haar mee en daar stonden Mum Jolanda en Dady René. Het was de eerste keer dat ik hen ontmoette en het was een rommeltje op onze compound, maar zij keken daar overheen, want ze kwamen uit liefde.

Toen ik hen naderde, vroegen ze mij of ik Mum Beatrice was. Ik bevestigde dat en ze gaven met een dikke knuffel. Ze huilden en ik ook.

Ze vroegen aan mij hoe het mij lukte om te overleven met zoveel kinderen, waarna ik hen ons verhaal vertelde, waarna we opnieuw huilden. Sister Jolanda vertelde me dat ze de hele nacht gehuild had. We zagen op dat moment in dat we allemaal de nacht huilend doorgebracht had terwijl God onze last op zich had genomen. Zij veranderden onze omstandigheden in vreugde en beloofden me om de kinderen te helpen. Ze gaven ons geld en de volgende dag kwamen ze alweer terug, maar was ik niet thuis omdat ik boodschappen aan het doen was.

Nu konden we stoppen met het bedelen voor eten en ze verhuisden ons van ons een kamer woninkje naar een groter huis met bedden en op dit moment wonen we in een vrijstaand huis met voor ieder een eigen bed.

We hebben nu een glansrijke toekomst, want toen waren de kinderen klein, maar nu zijn ze ouder en ik heb er geloof in dat ze naar de Universiteit kunnen.

We danken God want hij heeft ons werkelijk ondersteund en gevoed. Ik dank God ook dat hij volhardend is geweest tijdens deze Covid-19 periode. Toen wij in lock down moesten had ik nooit gedacht een enkele cent van iemand te ontvangen, omdat we allemaal door deze moeilijke periode heen moeten, maar ik waardeer het heel erg dat we door jullie toch iedere maand geld hebben om te

We are a foundation for the wellbeing of **CHILDREN** in Uganda.

eten. We zijn veilig en ok onze landlord is erg blij, want wij betalen nog steeds de huishuur op tijd. Ik was daar bang voor maar het is nog niet voorgekomen dat we hem niet konden betalen.

Ik maak graag van de mogelijkheid gebruik om iedereen te bedanken die ons heeft bijgestaan van 2010 tot en met 2020. We weten nu nog niet of er ooit weer een kans komt om goed onderwijs op goede scholen te krijgen, maar we leggen hier getuigenissen over vast.

Ik vraag jullie om die geest van liefde voor ons te houden. Moge God de werken van uw handen zegenen en u de mogelijkheid geven om dat nog jaren voort te zetten. U heeft voor de lach op onze gezichten gezorgd. We vragen God om uw levensduur te verlengen en u te beschermen tegen de pandemie van Covid-19, zodat u daar geen slachtoffer van zult zijn, in Jezus naam, amen. Dat God u altijd mag bedekken met Zijn bloed en dat u altijd veilig zult zijn.

We houden van u

Mum Beatrice.

We are a foundation for the wellbeing of **CHILDREN** in Uganda.

BETH ELAISHA Home
25/09/2020

OUR STORY ABOUT THE 10 YRS WITH
DADY RENE - Those people really
found us in a bad situation. Even
I cannot afford paying for UPE school
for the children. We were even struggling
to get food. Shelter, Clothings. called
Kakerenge in one roomed house
with (N) Eleven with one mattress.

One night I was sleepless that
night, I wate up and I started praying
one of my daughters by names of
Rebecca ~~had~~ heard me. praying
while crying. She asked me, "mum"
"Why are you crying?" At the end she
realised that am in ancesaring prayer
she joined me too. In the morning
I asked her for my bible and sat
in the small compound where we
were renting. as I was sleeping another
girl come and tolled that we have
got visitors, then I come to meet
them. They were mum Jolland and
Dady Rene. It was my first time
to meet them and our compound
was bushy. but they Ignored I
because they had love towards us.

When I reached to them. they asked
me that "Are you mum Beatrice?"
I said that am the one. They gave
me a big hug. They cried and I to

We are a foundation for the wellbeing of **CHILDREN** in Uganda.

They asked me how we survive with these children. and narrated the story to them. I cried they cried too. My sister Jolland told me that "You know sister, we spent the whole night crying". It was like this when sister Jolland looks at Dady Rene, both of them cried too. It happened the whole night."

She told me that had realised the reason which cause them to cry the whole night. God took our cry and burden upon them such that they felt what we were passing thro that same night. Then

They turned our tires into joy. They promise helping with my children too. They changed our lives they gave us money. and next day they come back I was absent. because I had gone for shopping.

We stopped. begging food and they shifted us from that one roomed house to a bigger house with provision of beddings. up to know we are staying in a self contained houses. Every one

We are a foundation for the wellbeing of **CHILDREN** in Uganda.

in her bed. /

Right know our future is brighter, because the children were young but now they are big. I believe they will join Universities

We thank God, because we have really seen him supporting and providing for us. I also thank God who has sustained you during this testing moment of Covid 19. When they lock us down I never thought of getting any single coin from anyone. because we were passing thru the same situation. But I do appreciate you we have been getting what to eat each month.

We are safe even our landlord is happy because of paying Rent in time. I was scared but I never lacked what to give them ~~would~~

I would like to take this opportunity to thank each and every one who has been standing with us since 2010 - 2020. We never knew whether we will even study in good schools but we are

We are a foundation for the wellbeing of **CHILDREN** in Uganda.

testying

I besearch you to keep that
spirit of love. You showed
to us. May God continue blesses
the works of your hands. And
gives you the ability to
continue during so for many
years to come. You have brought
smiles on our faces. We ask God
to prolong you with lifespan. and
protects you thro this pandemic
Covid 19. Not to be a victim of it
In Jesus's name Amen. May God
cover you always in his blood.
and be safe always.

kle love you.

Mrs Sincire

mum Bratrice.